

La Fundació Humanitària Doctor Josep Trueta fa vint anys que col·labora amb el quart món

Laboratori de somnis

TONI COROMINA

Vic

La Fundació Humanitària Doctor Josep Trueta va néixer a Vic fa vint anys com a associació assistencial. Durant dues dècades ha ajudat a pal·liar determinades necessitats bàsiques de països del tercer món com Mauritània, la Costa d'Ivori, Nicaragua, Bolívia o el Senegal, fent recollida selectiva de fàrmacs i material sanitari, el reciclatge, la venda de roba de segona mà i diversos serveis a tercers. Durant tot aquest temps també ha arribat als sectors marginats del quart món, el nostre. Avui, el 2013, la seva àrea de col·laboració se centra a Corea del Nord, el Congo, Cuba i Perú.

El projecte se sosté gràcies a la vuitantena de persones amb trastorn mental greu i voluntaris que treballen o col·laboren als centres de teràpia ocupacional de Vic i Berga, amb trenta-tres malalts en nòmina, que seleccionen materials sanitaris reciclables que els arriben dels contenidors

El projecte es manté gràcies a la feina de persones amb trastorns mentals i voluntaris

disseminats a les farmàcies. Els separen el cartró, els medicaments, el plàstic, el vidre i el metall, uns elements que la Trueta després ven o destrueix. També trien i empaqueten fàrmacs donats per certs laboratoris, empreses i particulars, a banda de benes, gases, bolquers, ulleres, xeringues, tisores, bisturis o audíofons, que s'envien al tercer món.

Però també reciclen cartutxos de tinta, seleccionen roba de segona mà i altres objectes que després es venen a les dues botigues que la fundació té a Vic i a Manlleu; o preparen capsos i palets que dipositen al moll de càrrega, on tres furgonetes van regularment a buscar el gènere (o a por-

tar-ne de l'exterior perquè el reciclin). Per incrementar els ingressos, l'associació té la guàrdia i custòdia d'històries clíniques antigues de l'hospital General de Vic, o un servei de destrucció de documents confidencials.

Per Carles Furriols, el fundador i coordinador de la Trueta, "malgrat que la productivitat laboral dels dos centres és molt baixa i que els treballadors tenen un índex de discapacitat superior al 60%, la tasca que duen a terme permet que la reinserció i el tractament de les malalties d'aquestes persones tinguin un cost social menor. Estem parlant de per-

tència en temps de crisi: "La Trueta no depèn de les ajudes institucionals, sinó de la prestació de serveis a tercers. Per sort tenim bons col·laboradors, privats i empreses, uns sectors imprescindibles d'ençà que van desaparèixer les obres socials de les caixes".

Al centre El Merma de Gurb, a quinze minuts a peu de Vic, treballen tots a l'una, en un ambient distès i relaxat. En Jaume, un voluntari provinent de la pagesia, separa materials; en Quico, cap de magatzem, selecciona cartutxos de tinta; la Núria, terapeuta de l'entitat, coordina el taller; la Concepció destria material sani-

LIBERT TEIXIDO

Persones amb trastorns mentals i voluntaris reciclen materials

sones que surten de casa, treballen, es relacionen amb altra gent i guanyen diners. Som un laboratori de somnis, però també una empresa com qualsevol altra, tot i que amb més dificultats per reinvertir. Hi ha moltes despeses: lloguer dels locals, sous o l'adequació a la normativa legal i laboral. Malauradament, les associacions que fan economia social cada vegada es veuen més abocades a tancar", lamenta.

La Trueta va tenir un creixement progressiu fins al 2005, quan va deixar de rebre subvencions oficials. Aleshores, la funció humanitària va disminuir de volum i van haver de buscar mecanismes alternatius de subsis-

tari vàlid i no vàlid. Tothom té una funció: en Manel, que és pintor, en Josep, la Maria, en Ferran, la Roser, o en Marc, deficient visual, que va trobar deu bitllets de 50 euros dins d'una capsos de fàrmacs (probablement uns diners que alguna persona guardava a casa), i en Carles, que un altre dia va trobar 80 euros.

Als despatxos, Núria Comarriu, cap de direcció i de projectes, gestiona la part administrativa. Ella, a més de dos responsables de magatzem a Vic i Berga, dos terapeutes i tres xofers són els pilars de l'estructura, sota la batuta de Carles Furriols, un home inquiet que de cara a l'estiu projecta un viatge al Congo. ●